

[CRÒNICA del JUDICI] 11a setmana: Jornada negra per a les acusacions

written by Lluís Busquets | 25 d'abril de 2019

Ahir, dia 24-IV, va ser un dia negre per a les acusacions. El macrojudici va començar fent un pas enrere i vam tornar als registres del 18/19-IX-2017 a les seus d'Unipost (operador postal o empresa de missatgeria, liquidada l'abril del 2018) de Terrassa i Manresa, ja al·ludides en el judici el 7 i 11 del passat mes de març. (Recordem que **Francisco Juan Fuentes Ruiz**, director d'operacions per a Catalunya i Balears de l'empresa, va haver d'anar a recollir personalment paquets de propaganda, cartells i missives el dissabte 16; el dilluns 18 ho va fer traslladar a la seu de Terrassa, on es van retenir seguint ordres, de manera que els escorcolls no van permetre que el material arribés a les delegacions). Ni l'empresa ni la Generalitat havien admès pagaments, de manera que, ahir, les acusacions furgaren de nou sobre la malversació. Per això cridaren **Xavier Barragán**, ex-director financer d'Unipost, **Anton Raventós**, ex-president no executiu (sols del Consell d'Administració, cosí del President **Pau Raventós** (processat al Jutjat núm. 13) i **Rafael Ramírez**; cap de la delegació de la zona Sant Joan de Barcelona. El primer explicà que treballaven per la Generalitat d'ençà del 2016 i que facturaven entre 250.000 i 350.000 €/mes segons un acord marc. Unipost es trobava en una situació delicada (era en concurs de creditors). Les factures proforma es feien amb d'altres empreses. No sabia per què algunes no s'havien cobrat, però admeté que el programa de cobrament no funcionava amb correcció. **Raventós** no sabia ni que hi hagués el que va saber que hi havia als magatzems. La fiscal **C. Madrigal** volia que conegués el dia a dia de l'empresa i **Marchena** la va haver de renyar, vist que no s'encarregava pas de la part comptable.

Ramírez, explicà xiroi que ell mateix havia rebut un grup de sis o vuit GC, que el van interrogar sobre un material que ell també esperava; fins i tot els lliurà un mail que era una ordre de treball... No sabia res de facturació ni d'albarans, però sí que *sotto voce* es comentava entre els companys que distribuïen material per a l'1-0. L'advocat **Pina** li va haver de fer dir que la GC ni portava ordre de registre ni li va advertir que es podia negar a dir-los res. El material no va arribar ni a la seva delegació ni a cap de les dels seus companys de BCN.

Tot seguit fou el torn de l'agent **17.130**, coordinador de Mossos per la República, una sectorial de l'ANC, el qual volgué ser conegut amb el nom, **Albert Donaire**, soci d'OC, ANC i Plataforma per la Llengua. Era un Mosso compromès públicament amb la independència de Catalunya, per la qual cosa ha rebut amenaces tan ell com la seva família. A la TV no s'ha vist, però em diuen que ha entrat a la sala vestit amb una samarreta amb el dibuix d'una estelada, una altra cosida a la màniga, uns pantalons de color groc i unes Vamcat. A la samarreta, un llaç groc i una xapa amb una estelada dels colors del col·lectiu LGTBI. Havia demanat declarar en català (se li va respondre que aquesta petició sols la podien fer els acusats). Quan respongué en català a l'advocat de Vox que ell no era cap jutjat a la sala, **Marchena** explotà: el reconvingué dient-li que no es confongués d'escenari i que ell era un agent de l'autoritat que estava davant de l'autoritat judicial i havia de procedir segons li imposava el seu Estatut professional. Davant del prejudici ideològic del magistrat –com ha demostrat quan ha permès preguntes de l'acusació que inferien que brandar una estelada o cridar “Independència!””, “Votarem!” i “Fora les forces d'ocupació!” eren elements incriminatoris –, davant de la permissivitat a Vox de dur un mosso a judici com testimoni de càrrec, el xicot no s'ha pas acoquinat. Va respondre que no recordava cap dels seus tuïts (“Estic amb el govern i l'1-0 no penso tocar cap urna”) ni xats (“Cal defensar el nostre Parlament!”), i això que no

s'amaga de participar del xat "Mossos per la Independència". Això sí, sabia que el dia 1-0 (ell va ser a Ribes de Freser, on no va veure ningú de la GC ni del CNP) calia actuar donant preeminència a la convivència i seguretat ciutadanes abans de l'eficàcia. **Melero** li ha fet una pregunta bifront: "Ha estat objecte d'investigació per la unitat d'affers interns i d'expedient disciplinari per les seves manifestacions públiques?" "Sí." Deixava clar qui era, a uns i altres.□

Si dels tres primers testimonis ni les acusacions van poder treure l'aigua clara de la malversació, el quart demostrava saber quin era el "dispositiu comú" dels tres cossos per al dia 1-0, cosa que ni guàrdies civils ni policies tenien clar quan posaven sota l'unglot dels cavalls **Pérez de los Cobos**. Ni malversació ni ordres judicials de la GC, i un mosso sense cap por, gairebé procaç... I, per postres, abans de la pausa matinal, es va conèixer la notícia que **E. Reguant** havia escrit a **Marchena**: "No es que no vulgui declarar. És que vostè no em deixa. Vostè no està garantint les condicions ètiques i polítiques perquè pugui declarar, cosa que, a la pràctica, és el mateix que impedir que declari." Encara hi hauria una torna: **Sandro Rossell** i el altres cinc acusats –**Joan Besolí**, □**Marta Pineda**, **Pedro Andrés Ramos**, **José Colomer** i **Shahe Ohannessian**– havien quedat absolts a l'Audiència Nacional. Als acusadors, ahir, els sortia tot a la biorxa.□

□Les coses, segons la llei de Murfy, encara podien empitjorar. Aviat s'assabentarien que no portava enlloc dur al Tribunal fets consumats. **Joan Ignasi Elena**, ex-portaveu del Pacte Nacional pel Referèndum, explicà que va néixer a finals 2016, arran d'una iniciativa parlamentària que mai no ha estat recorreguda i que continua vigent, proposada, aleshores, per Catalunya sí que es pot (que aglutinava Podemos i Comuns, que no eren sobiranistes). El signaren una pluralitat transversal d'entitats i institucions (polítiques, socials, esportives, sindicals, professionals...) amb l'objectiu emplaçar els governs de Catalunya i Espanya a acordar la possibilitat d'un

referèndum. Les decisions les prenen els vuit coordinadors per al dia a dia o en el plenari, que es reuní tres o quatre vegades. Mai no va gaudir de subvencions públiques. Era una mena de voluntariat. Es consensuà una comissió tècnica de tres entitats: Òmnium Cultural, Federació entitats ONG i CIEMEN. que van organitzar la web i proposaren un Manifest. Tot i demanar una cita amb **Rajoy**, mai no van rebre cap resposta. Quan preguntava l'advocada **Roig, Marchena** s'adonà que si aprofundia en una organització encara vigent, l'Estat no quedaria gaire bé i la va interrompre tot criticant-li les preguntes. Respir. Recés fins a 2/4 d'una.

□Després de la pausa declarà **Neus Lloveras**, alcaldessa de Vilanova i la Geltrú i ex-presidenta de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI), des d'abril del 2016 fins al febrer del 2018. L'Associació està legalment constituïda, aplega gairebé 800 ajuntaments i a l'article 6 dels Estatuts deixa clar que es tracta d'un espai de debat sobre el fet que part de Catalunya desitja ser independent. El full de ruta unitària penjada a la web va ser signada pel president antecessor en el càrrec. La Generalitat mai ni els va demanar la cessió de locals per al referèndum ni l'AMI va gestionar la consulta. El 6-IX, tanmateix, 700 Ajuntaments van manifestar-se donant suport polític al referèndum. En demanar-los si es podria comptar amb els espais públics municipals, es va respondre que sí. Mai no va participar en cap reunió de preparació del referèndum. El 20-IX-17, gairebé per casualitat, va ser a la concentració de la Conselleria d'Economia, però **Marchena** no permeté que se l'interrogués sobre aquell fet, perquè no havia estat cridada per això. Tampoc deixà preguntar sobre l'1-0. Explicà que es citaren 700 municipis de l'Associació, però sols anaren a declarar a Fiscalia 80. A preguntes de **Pina** assegurà que les manifestacions de l'ANC i OC sempre havien estat pacífiques. Nou revés, doncs, per a les acusacions que veuen en els **Jordis** els cabdills d'una rebel·lió inventada.

□El matí acabà amb les declaracions d'**Albert Batlle**, ex-director general dels Mossos (juny 2014-juliol 2017). Presentà la dimissió a **Forn** per molts motius, però, enllà de la incomoditat compartida amb **Jané** i les crítiques que rebia de la CUP, volia que el nou conseller tingués les mans lliures per fer el seu equip, tot i que ell recomanà **J. L. Trapero** per a Major, una mena de DAO (Director General Operatiu). Sabia que **Trapero** mai no permetria cap intromissió política en la seva feina. Se n'anà convençut que els ME continuarien complint amb la legalitat vigent seguint les ordres de Magistratura i Fiscalia. **Melero** li demanà clarícies sobre l'organigrama operatiu i polític dels ME (l'àrea de mediació depèn de la de Relacions Institucionals) i li va fer repetir el tema d'adquisició d'armament des del 2016, frenada el 2017, però arribada a bon port, sense cap objecció de cap autoritat estatal, com ja havia fet la vigília. Tot seguit li va fer deixar clar que, arran de la seva sortida, **Forn** no canvià el funcionament dels càrrecs que a la Junta de Seguretat de juny del 2017 hi foren **Trapote**, **Gozalo** i **Trapero** (els capdarrers de la PN i de la GC a Catalunya) i que ni l'ANC ni OC no van donar mai cap tipus de problema d'ordre públic en les manifestacions que van organitzar. Nova exculpació per als **Jordis**.

□Els dos testimonis de la tarda també van capgirar els relats dels acusadors del dia 20-IX-17. **Jordi Solé** eurodiputat d'ERC i alcalde de Caldes de Montbui, fou un testimoni de descàrrec extern, present a la seu d'Exteriors de Via Laietana des de quarts de deu del matí i acabà davant de la Conselleria d'Economia a mitja tarda; **Anna Teixidó**, l'ex-cap de protocol del Departament d'Economia i Hisenda, actuà de testimoni de descàrrec intern, perquè es passà dins la Conselleria de les 9 del matí a vora les 3 de la matinada (només se n'absentà quan acompanyà **Junqueras** a Hisenda amb altres persones del seu equip i escortes). El primer explicà que a Laietana hi havia clavells, una urna de cartró i una bandera amb la inscripció "Democràcia". Ni allà ni a Economia no va veure ambients de

tensió ni intranquil·litat. **Solé** afirmà que el 20-IX no va veure agressions, amenaces ni situacions de tensió. Al primer lloc hi havia gent protestant que no era independentista com el cas de **Lluís Rabell**, ex-diputat i cap de llista de "Catalunya Sí Que es Pot". Els guàrdies civils van escortar el detingut al Departament d'Exteriors, però no van haver-hi insults; potser, alguna empenta. A Economia, el cordó de voluntaris de l'ANC era eficaç: ell i els seus acompanyants van poder arribar-hi sense dificultats. A la porta hi havia una parella de GC i una de ME amb tota normalitat. Quan feien canvis la gent els increpava més, però estaven allà tranquils. Assegura que **Junqueras** va fer una crida a la calma. Descriu el paper de **Sánchez** i **Cuixart** a l'hora dissoldre la manifestació. Hi havia una tarima per a músics i parlaments. Ni **Zaragoza** sabia què demanar-li i, al final, mig enfadat, li va engegar a la cara si no sabia que la concentració era a causa d'un registre judicial. **Solé** li va dir que sí, donant entenent que justament la gent emprava el dret civil de la protesta en contra de la manera de fer aquells registres aquell 20-IX! (**Pina**, aleshores, debaté amb **Marchena** sobre la possibilitat que un defensor que no ha citat un testimoni pugui interrogar-lo després de fiscalia i esmentà l'article 701 de la Llei d'enjudiciament criminal, que, al nostre modest entendre, deixa la potestat del fet al President del Tribunal).

□ Les declaracions de **Teixidó** van acabar de tirar per terra tots els muntatges dels acusadors. Ordenant cronològicament les seves declaracions podríem seguir al detall tot el que va passar des de la seva arribada a la Conselleria (amb els primers concentrats) fins a la nit, quan els **Jordis** s'acomiadaren, el tinent de la GC i ella encara vigilà que tothom fos fora de l'edifici fins que en sortí de matinada. Va procurar estar a disposició per qüestions pràctiques i logístiques. Oferia sales per descansar, despatxos per a reunions... Sentia el que es deia i, si no era de la seva incumbència, se n'apartava. (Per exemple quan sentí que als vehicles hi havia armes). Era a l'edifici quan arribà

Junqueras i es trobà **Lluís Salvadó** detingut, al qual donà la mà i donà ànims, sense cap més interferència. Ningú no obstaculitzà cap registre ni escorcoll de la comitiva judicial. Va sortir de l'edifici quatre o cinc vegades sense cap dificultat. El cordó de voluntaris de l'ANC, coordinat per **Xavier Vidal**, va funcionar perfectament. Va passar-se moltes hores al vestíbul o *hall* i tothom estava tranquil. No va percebre preocupació entre els GC. La comitiva judicial va menjar. No hi va haver cap intent d'entrar al Departament per part dels concentrats. Va adonar-se de la presència col·laboradora de **Jordi Sànchez** abans de **Jordi Cuixart**, que es feu present al vespre-nit, quan debatien com desconvocar la concentració. El seu problema era que no es fiaven de ser prou representatius i es pensà amb algun polític conegut o alguna persona representativa com **Lluís Llach** per acompanyar la sortida de la Lletrada. Aquesta, però, volia sortir amb els GC, però els agents no volien abandonar els vehicles i per això li van cercar la solució del terrat...

□Aquest escenari resultà tan diferent del que s'ha pintat fins ara que tenim dos pel·lícules diferents dels fets. No és gens difícil d'endevinar a quina es donarà més credibilitat.